

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 11 0 К 023327 21 Кж
Бања Лука, 15.12.2021. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија др Вељка Икановића, као председника вијећа, Даниеле Миловановић и Обрена Бужанина, као чланова вијећа, уз судјеловање записничара Соње Матић, у кривичном предмету против осуђеног Н.В., због кривичног дјела угрожавање сигурности из члана 150. став 2. у вези става 1. Кривичног законика Републике Српске и кривичног дјела спречавање службеног лица у вршењу службене радње из члана 306 став 1. истог Закона, одлучујући о жалбама осуђеног и његовог браниоца адвоката Јевте Јанковића из Бањалуке, изјављеним против рјешења Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 023327 21 Кв 2 од 15.11.2021. године, у сједници вијећа одржаној дана 15.12.2021. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Одбијају се као неосноване жалбе осуђеног Н.В. и његовог браниоца, изјављене против рјешења Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 023327 21 Кв 2 од 15.11.2021. године.

О б р а з л о ж е њ е

Побијаним рјешењем Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 023327 21 Кв 2 од 15.11.2021. године, утврђено је да према осуђеном Н.В. нису престали разлози за примјену мјере безбједности обавезног психијатријског лијечења и чувања у здравственој установи, која му је изречена пресудом Окружног суда у Бањалуци број 11 0 К 023327 18 Кв од 14.11.2018. године. Том пресудом преузето је извршење правоснажне пресуде Покрајинског суда за казнене предмете, Грац од 16.11.2011. године, 13 Хв-143/11 х, у вези са одлуком Врховног Покрајинског суда Грац од 25.04.2012. године, 8 Бс 27/12 з, због покушаја прекршаја опасне пријетње, покушаног отпора против државне силе и насилно учињеног напада на службеника, због чега је осуђени Н.В. правоснажном одлуком Покрајинског суда Kremas An Der Donau од 20.02.2014. године, смјештен у казнену установу Gollersdorf, Република Аустрија, због дјела, која би се, да је у тренутку дјеловања био урачунљив, сматрала прекршајем опасне пријетње из члана 21. став 1. Кривичног закона Републике Аустрије. Осуђени је тиме починио кривична дјела из члана 107. став 1. и 2., 269. став 1. и 270. став 1. Кривичног закона Републике Аустрије и осуђен на казну затвора у трајању од 18 мјесеци, при чему је одређено смијештање у наведену казнену установу за душевно абнормалне деликвенте, а која кривична дјела су квалификована по Кривичном законнику Републике Српске, као кривично дјело угрожавање сигурности из члана 150. став 2. у вези става 1. и

кривично дјело спречавање службеног лица у вршењу службене радње из члана 306. став 1. Кривичног законика Републике Српске. Истом пресудом је одлучено да ће се преузимањем извршења наведене казне и мјере безбједности обавезног психијатријског лијечења у здравственој установи из члана 74. став 1. и 2. Кривичног законика Републике Српске, осуђени смјестити у ЈЗУ „Завод за форензичку психијатрију Соколац“.

Против цитираног рјешења од 15.11.2021. године, жалбе су благовремено изјавили осуђени и његов бранилац Ј.Ј., адвокат из Б.Л. Обе жалбе не наводе жалбене основе. Жалба осуђеног предлаже да се исти пусти на слободу, док жалбом браниоца се предлаже да се осуђени лијечи на Психијатријској клиници Бања Лука.

Разматрајући спис, побијано рјешење и жалбе, одлучено је као у изреци овог рјешења из сљедећих разлога:

Супротно жалбеним наводима, првостепени суд је правилно утврдио да није престала потреба за лијечењем и чувањем осуђеног Н.В. у здравственој установи и то, прије свега, на основу мишљења надлежног љекара ЈЗУ „Завод за форензичку психијатрију“ Соколац од 12.10.2021. године, који је предложио продужење примјене мјере безбједности обавезног психијатријског лијечења и чувања у здравственој установи ЈЗУ „Завод за форензичку психијатрију“ Соколац. У наведеном мишљењу је апострофирано да је осуђени особа просјечних интелектуалних способности код кога је верификован антисоцијални поремећај личности са повременим психотичним декомпензацијама и склоношћу за злоупотребу психоактивних супстанци, да садашње ментално стање пацијента указује да је код истог и даље присутна тенденција ка параноидној обради реалитета претпсихотичног квалитета, што са ниским прагом толеранције на фрустрације чини га склоним ка изненадним, бурним и импулсивним реакцијама по типу агресивног acting outa и непредвидивом понашању, да су утврђене особине личности релативно трајног карактера, које су тешко подложне корекцији, а самим тим и тежој промјени маладаптивних образаца понашања у адаптивне.

Према томе, како није престала потреба за лијечењем и чувањем осуђеног Н.В. у здравственој установи, то је првостепени суд, у складу са чланом 383е. став 1. ЗКП РС, правилно утврдио да према осуђеном Н.В. нису престали разлози за примјену мјере безбједности обавезног психијатријског лијечења и чувања у здравственој установи.

Из наведених разлога ваљало је жалбе осуђеног и његовог браниоца одбити као неосноване, а на основу одредбе члана 337. став 3. ЗКП РС.

Записничар
Соња Матић

Предсједник вијећа
Др Вељко Икановић

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Биљана Аћић